

Mál nr. 88/2008

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðatryggingar atvinnureksturs

Vinnuslys við fall úr stiga þann 26.10. 2006

Gögn.

- 1) Málskot móttengið 14.05. 2008, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 23.05. 2008.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

M vann við húsbyggingu. Hann vann við lagnastokk í nýbyggingu, stigi sem hann var í rann til og féll M 10 metra og slasaðist. M vann við að fjarlægja timbur af vegg við lagnastokk og átti hann að fá annan mann sér til aðstoðar til að halda stiganum. M mun hafa leitað að vinnufélaga en ekki fundið og því ákveðið að byrja einn á verkinu. Engar fallvarnir voru til að koma í veg fyrir slys.

M telur bótaábyrgð fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu.

Vátryggingafélagið hafnar bótaábyrgð. Það vísar til þess að Vinnueftirlit ríkisins hafi ekki gert athugasemdir við stigann sjálfan og því verði að telja óumdeilt að hann hafi verið í lagi og hafi ekki gefið sig. Félagið vísar til þess að í skýrslu lögreglu og Vinnueftirlits komi fram að stiginn hafi runnið til með þeim afleiðingum að M féll niður lagnastokkinn sem hann vann við. Félagið telur að ekki séu orsakatengsl milli áverka M og þess að hann var ekki í öryggisskóm eða með öryggishjálmi við verkið. Áverkar hans séu fyrst og fremst á öxl og hægri síðu. Staðfest sé í gögnum málsins að M hafi fengið fyrirmæli um að fá annan mann með sér í verkið áður en hann hæfi það. Þessa hafi hann ekki gætt því hann kveðst ekki hafa fundið annan mann sér til aðstoðar og því hafi hann hafið það. Félagið telur að M hafi gert sér grein fyrir þeirri hættu sem fyrir hendi var. Því er mótmælt sem fram kemur í gögnum málsins að verkstjóri hafi haft vitneskju um að M hafi gengið einn til verksins og að hann hafi látið það óátalið. Félagið telur að rekja megi tjónsafbúrð þennan til eigin sakar og óvarkárni M að fylgja ekki skýrum fyrirmælum verkstjóra um að fá annan starfsmann sér til aðstoðar þ.e. til að halda við stigann. M hafi nokkra starfsreynslu og því vanur að vinna í nýbyggingum að eigin sögn. Unnt hefði verið að koma í veg fyrir slysið ef M hefði fengið annan mann með sér í verkið til þess að halda við stigann. Hefði stiginn þá ekki runnið til á rykugu gólfinu og tjónið ekki orðið.

Vinnueftirlitið telur að helst megi rekja slysið til þess að engar ráðstafanir hafi verið gerðar til að verjast falli við verkið.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum var óvarlegt að grípa ekki til fyrirbyggjandi ráðstafana áður en umrætt verk var hafið og tryggja fullnægjandi fallvarnir. Þessa gætti starfsmaður vátryggingartaka ekki.

M er ungur að árum fæddur á árinu 1986. Hann mun einungis hafa unnið hjá vátryggingartaka í um einn mánum. Telja verður að slysið megi að hluta rekja til aðgæsluleysis M við framkvæmd verksins. Hann átti ekki að hefja verkið án þess að starfsmaður aðstoði hann við það líkt og hann hafði fengið fyrirmæli um.

Ekki hefur verið sýnt fram á að starfsmenn vátryggingartaka hafi haft vitneskju um að M vann einn við verkið.

Þegar tekið er mið af framanrituðu og fyrirliggjandi gögnum er bótaábyrgð fyrir hendi sem nemur 2/3 en skerða ber bætur til M um 1/3 vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

Bótaskylda er fyrir hendi sem nemur 2/3 en M ber 1/3 sjálfur vegna eigin sakar.

Reykjavík 9. júní 2008

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.